

ת"פ 24881/07 - בית המשפט ומע"מ ירושלים נגד רבע 5 בע"מ, יבוק
יזמות בע"מ, בנימין חוג'ה, משה כהן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 24881-07-17 בית המשפט ומע"מ ירושלים נ' רבע 5 בע"מ ואח'
תיק חיזוני: מס' תיק חיזוני

בפני כבוד השופט ירון מינטקביץ
המאשינה בית המשפט ומע"מ ירושלים
נגד הנאשמים
1. רבע 5 בע"מ
2. יבוק יזמות בע"מ
3. בנימין חוג'ה
4. משה כהן ע"י עווה"ד עודד הכהן ויריב אבירים

החלטה

לפני בקשת הנאשמים לbijtol כתוב האישום אשר הוגש נגדם:

נגד הנאשמים הוגש כתוב אישום המיחס להם תשעה אישומים של אי הגשת דוח' במועד ושלושה אישומים של הגשת דוח' ללא צירוף תשלום. על פי עובדות האישום, נאשומות מס' 1 ו- 2 הן מסעדות, המונאות על ידי נאשומים מס' 3 ו- 4. במהלך התקופה שבין ינואר 2016 ועד מרץ 2017 היו הנאשמים חייכים להגיש דוחות למע"מ, ותשעה מבין הדוחות הוגשו באיחור, שבין 31 ימים ועד 103 ימים. כמו כן במהלך התקופה זו, הגיעו הנאשמים שלושה דוחות, מבלתי שצרכו אליהם את תשלום המס. סך הכל עד מועד הגשת האישום, לא שולם סכום המס הנובע מחמישה דוחות.

בהתמצית, טענה הנאשמים היא, כי מקום בו עוסק הוצאה חשבונית קודם לקבלת התקבול, אין זה ראוי לדריש ממנו לכלול את אותה חשבונית בדוח' ולשלם את המע"מ הכלול בה. בעיקר טענו הנאשמים, כי כאשר גופים שונים של המדינה הם שהתקשרו בעסקאות עם הנאשמים ושילמו באיחור, אין זה הוגן שאוותה המדינה תפעל נגדם בשל האיחור בתשלום המס. לאור זאת ביקשו לבטל את כתוב האישום, בטענה כי ניהולו עומד בסתרה לעקרונות יסוד של צדק והוגנות.

דין הטענה להדחות:

הנאשמים אינם חולקים על כך שהגישי דוחות שונים באיחור והגישי דוחות אחרים מבלתי שילמו את המס הכלול בהם, ואינם חולקים כי פועלו ב嚷גוז להוראות הדיין. למעשה הנאשמים תוקפים את סבירותן של הוראות חוק מס ערך נוסף ותקנות שהותקנו על פי וטווענים, כי הדיין אינו הוגן ועל כן הם פוטויים מלכיתתו. ולא ניתן לקבל, כי נישום או עסקן החלט ששם החל עליו או אופן גבירותו אינם צודקים, ועל כן יראה עצמו פטור משלומו. בודאי שלא ניתן לקבל כי עסקן הרואה עצמו פטור מלכיתתו לחוק ימתן להגשת אישום ויברר את צדקת טענותיו מול הרשות במסגרת הליך פלילי. בית משפט השלום אינו אמר אגב גרא בהליך פלילי לדון בשאלות חוקיותם או סבירותם של חוקים ותקנות, כל אימת

שימצא מי שיפר אותם. תפקידו של בית משפט בהליך פלילי הוא לפרש את הדיון ולישמו - לא לבחון אותו, לא להרהר אחריו, לא לשנותו ולא לבטלו. וגם אם ניתן להעלות על הדעת מקרים חריגים שבחריגים, בהם יסביר בית משפט כי ישומו של הדיון מביא לתוצאה בלתי צדקה, אין זה המקירה לפני. ר' רע"פ 4398/99, עינתה הראל נ' מדינת ישראל, שם נדון נושא התקיפה העקיפה של החלטה מנהלית במסגרת הליך פלילי.

משכך, דין טענות הנאשמים להדחות על הסוף.

מעבר לדריש אומר, כי הנאשמים לא ביססו את טיעונם גם מהביקורת העובדתית:

ראשית אומר, כי עד היום לא שילמו הנאשמים את מלאו חוב המס שלהם. לו היה ממש בטענה, כי האיחור בתשלום נבע ממתן אשראי ללקוחות, אפשר היה לאחר מכן שאותם לקוחות שלמו, היו הנאשמים מודרים לשלם את חובותיהם לרשויות, לכל הפחות את קרן המס. העובדה שעד היום לא שולמה קרן המס מעידה, כי הסיבה לאי הגשת הדוחות ולאיחור בתשלום לא הייתה האשראי שביטן ללקוחות. והנאשמים עצם הסבירו בטיעוניהם, כי שילמו על פי סדר העדפת נושם שנראה להם נכון (ר' סע' 31-34 לטיעונים).

שנית אומר, כי על פי עובדות כתוב האישום, הנאשמים הגיעו דוחות באיחור. ככל שהקיים אשר עמד בפני הנאשמים היה חסר אפשרות לשלם את המס משום שללקוחותיהם לא שילמו להם, ניתן היה לצפות מהם שלכל הפחות יעברו את העבריה הפחות חמורה, יגישו דוחותאמת בזמן אך יאחוו בתשלום סכום המס. נכשלתי מלמצוא קשר בין האיחור בהגשת הדוח - להבדיל מתשלום סכום המס - ובין העובדה שהתקבולים לא הגיעו מהלקוחות.

מעבר לכך אומר, כי הנאשמים טענו ביחס ללקוחות הטמון בכך שעוסק חייב להעביר את המס עם הוצאת החשבונית, למורתו שלמעשה התקובל מגע באיחור רב, תוך שהדגשו כי גופים של המדינה נהוגים בדבר שבסגורה לשלם באיחור. בטענה זו מקופלת הנחה סמייה, Caino כל מוחזורים של הנאשמים מסתמכים על עסקאות עם גופים ציבוריים שישילמו באיחור - אך הטענה לא נתונה במפורש ומילא לא הוצאה לכך כל ראייה. והתקשיתי להניח שככל מוחזר ההכנסות של מסעדה מבוסס על גורמים מוסדיים המשלימים באיחור. ואומרו לעלה, גם אם יצא מהנחה שחלק מסוים ממוחזר העסקים התקובל באיחור, עדין אין בכך להסביר את אי הגשת הדוחות.

ואסף, כי לו סברו הנאשמים בנסיבות שיש ממש בטיעונם ביחס לה坦אמת חוק מס ערך נוסף למציאות הכלכלית דהיום, וקיים שבחייב עוסק לשלם את המע"מ לפני התקובל, היה עליהם להעלות את טענותיהם לפני הערכאה המוסמכת בראש, ולא להמתין לשיגש נגדם אישום ולהעלות את הטענות בדייעד לפני הערכאה המבררת, אשר אין לה את הכלים או הסמכות לדון בתקוף של חוקים ותקנות.

לאור אלה, דוחה את הטענות.

ניתנה היום, כ"ח איר תשע"ח, 13 Mai 2018, בהuder
הצדדים.